

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.180/2021/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapest, a 2021. október 13. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az előnyért hivatali kötelességét megszegve bünszövetségben elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. május 26. napján kihirdetett 29.B.69/2021/59. számú ítéletét Terhelt22 XXII. r. és Terhelt27 XXVII. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. május 26. napján kihirdetett 29.B.69/2021/59. számú ítéletével Terhelt22 XXII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés] és bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért őt halmazati büntetésül 1 év szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, egyben a végrehajtás esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A törvényszék a XXII. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[2] Terhelt27 XXVII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés] és bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért őt halmazati büntetésül 1 év szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, egyben a végrehajtás esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A törvényszék a XXVII. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[3] Az előkészítő ülésen jelenlévő ügyész a kihirdetett ítélet ellen fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére hosszabb tartamú szabadságvesztés és hosszabb tartamú próbaidő megállapítása, és az előzetes mentesítés mellőzése érdekében. Utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette kellően figyelembe a korrupciós bűncselekmény tárgyi súlyát, nem a súlyuknak megfelelően értékelte a bűnösségi körülményeket és az enyhítő körülményeknek eltúlzott jelentőséget tulajdonítva mindkét vádlottal szemben túl enyhe büntetést szabott ki. Érvelése szerint a generális és a speciális prevenció érvényesülése érdekében mind a kiszabott szabadságvesztés, mind a felfüggesztés próbaidejének a Be. 565. § (2) bekezdésére figyelemmel történő súlyosítása szükséges. Utalt arra is, hogy az előzetes mentességre való érdemesség vizsgálatát az elsőfokú bíróság elvégezte, azonban következtetései nem helytállóak. Álláspontja szerint ugyanis a kedvezőbb alanyi oldal mellett sincs mód az előzetes mentesítésre, ha a bűncselekmény jellege, elkövetési módja, tárgyi súlya az érdemesség ellen szól.

[4] Terhelt22 XXII. r. vádlott és védője a kihirdetett ítélet ellen enyhítésért jelentettek be fellebbezést, míg Terhelt27 XXVII. r. vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.424/2021/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Megjegyezte, hogy bár az ügyészség Terhelt22 XXII. r. terhelt esetében még lehetőséget látott arra, hogy a törvényszék őt büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárásban marasztalja, de erre – feltehetően adminisztrációs hiba miatt – nem került sor annak ellenére, hogy a védelem ezt nem kifogásolta, elfogadta. Ezért utóbb vele szemben is a 2017. évi XC. törvény (Be.) rendelkezéseinek megfelelően folytatta le az eljárást az elsőfokú bíróság. Utalt arra, hogy a fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat betartotta. Az előkészítő ülésen a XXII. és XXVII. r. vádlottak beismerését az iratok ismeretében aggálytalannak találta, ezért azokat a Be. 504. § (3) bekezdésének megfelelően elfogadta, majd Terhelt22t és Terhelt27ot a személyi körülményeikre nézve meghallgatta és a Be. 504. § (6) bekezdését figyelembe véve ítéletet hozott. A fellebbviteli főügyészség hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a történeti tényállást a vádnak megfelelően állapította meg, s mindkét vádlott bűnösségét a Be. 565. § (1) bekezdése figyelembe vételével rögzítette. Cselekményeik minősítése törvényes. Érvelése szerint a törvényszék az indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) és (4) bekezdése alapján tett eleget. A büntetés kiszabása során irányadó körülmények tekintetében azonban rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság kedvező személyi körülmények és a nagyobb számú enyhítő tényezők ellenére is eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki. Az ítéletben felsorolt körülmények alapot adtak a középértéktől lefelé történő eltérésre, de álláspontja szerint a halmazatra, az elkövetés jellegére tekintettel indokolt a törvényi minimumot meghaladó szabadságvesztés alkalmazása mindkét terhelttel szemben, és annak hosszabb tartamú próbaidőre történő felfüggesztése a büntetés céljának elérése érdekében. Kifejtette azt is, hogy ezen túlmenően a cselekmény korrupciós jellege miatt az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést is mellőzni kell. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) és (4) bekezdésének figyelembe vételével változtassa meg; alkalmazzon a vádlottakkal szemben súlyosabb büntetést; mellőzze az előzetes mentesítést; egyebekben hagyja helyben az ítéletet.

[6] Terhelt22 XXII. r. vádlott védője utóbb csatolta fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Előre bocsátotta, hogy a terheltén kívül álló okból nem kerülhetett sor vele szemben büntetővégzés meghozatalára, és ezzel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy korábban beismerés esetére az ügyészség nem ellenezte az előzetes mentesítést. Utalt arra is, hogy a XXII. r. vádlott a büntetőeljárás során mindvégig együttműködő magatartást tanúsított, az előkészítő ülésen a vádirattal egyezően beismerte a bűnösségét, a bűncselekmények elkövetését mélyen és őszintén megbánta, rendezett és törvénytisztelő életvitelében a rendkívül jelentős időmúlás mellett sem következett be negatív változás, kivéve az egészségi állapotát. Érvelt azzal is, hogy az előzetes mentesítés mellőzésével Terhelt22 XXII. r. vádlott gyakorlatilag a munkáját, ekként a megélhetését veszítené el, és a személye mellett álló nyomatékos enyhítő körülmények mellett nincs olyan egyéb körülmény, ami méltatlanná tenné az előzetes mentesítésre. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és Terhelt22 XXII. r. vádlottal szemben a Btk. 50. § (1) bekezdése alapján pénzbüntetést szabjon ki, míg másodlagos indítványa az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

[7] Az ügyész, valamint Terhelt22 XXII. r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel korlátozottan bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottakkal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a cselekmény minősítését érintette. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát a törvényszék által megállapított tényállásra alapította.

[8] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta, hogy a törvényszék nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Eljárása során maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. Fejezetében rögzített perrendi szabályokat.

[10] Terhelt22 XXII. r. és Terhelt27 XXVII. r. vádlottak az előkészítő ülésen a törvényszék által teljeskörűen foganatosított törvényes figyelmeztetéseket követően elismerték a váddal egyezően a bűnösségüket és lemondtak a tárgyaláshoz való jogukról. Az elsőfokú tanács a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes, a törvényszék a végzések meghozatala

során körületekintően vizsgálta azt, hogy a vádlottak beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. Indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőkre tekintettel a vádlottakat a személyi körülményeikkel kapcsolatban hallgatta ki.

[11] Az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással egyezően az ítélet [5] bekezdésétől a [28] bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. A törvényszék a váddal egyezően törvényesen minősítette a vádlottak korrupciós és közbizalom elleni cselekményeit. A bizonyítékok értékelése a Be. 562. § (2) bekezdésében foglaltak alapján hiányzik az ítéletből.

[12] Sem a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés, sem pedig az Terhelt22 XXII. r. vádlott és védője enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[13] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket és az alkalmazott joghátrány indokait helytállóan tárta fel, és rögzítette az ítélet [32]-[36] bekezdésében. A fellebbviteli bíróság nem osztotta sem az ügyészség, sem a védelem azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság nem a súlyuknak megfelelően értékelte a bűnösségi körülményeket.

[14] E körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben értékelve nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy foglalt állást, hogy a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez szükséges és indokolt, egyben elégséges is a Btk. 36. §-a szerinti határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása. Nem tévedett akkor sem, amikor lehetőséget látott a Btk. 85. §-a alapján a vádlottakkal szemben kiszabott és a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön fokozatú szabadságvesztés büntetések végrehajtásának felfüggesztésére. A felfüggesztés próbaidejének tartama is a kiszabott büntetéshez igazodóan törvényesen került megállapításra.

[15] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a cselekmények elkövetése óta bekövetkezett jelentős időmúlásra, a vádlottak őszinte beismerő vallomására, a megbánásról tanúskodó nyilatkozatára, rendezett életvitelére, Terhelt27 XXVII. r. vádlott esetében kiskorú gyermekével szemben fennálló tartási kötelezettségre tekintettel mindkét vádlott előzetes mentesítésben részesítése a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján törvényes. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy bár a korrupciós jellegű bűncselekmények miatt indokolt lenne az előzetes mentesítés alkalmazásának mellőzése, azonban a rendkívül jelentős időmúlásra, az elkövetési és a kedvező személyi körülményekre figyelemmel kivételes jelleggel a másodfokú bíróság maga is érdemesnek tartotta az előzetes bírósági mentesítésre mindkét vádlottat.

[16] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint tehát az elsőfokú bíróság által Terhelt22 XXII. r. és Terhelt27 XXVII. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetés megfelelően

szolgálja a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célokat. Ezért a súlyosításra irányuló ügyészi, illetve az enyhítést célzó vádlotti és védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[17] A Fővárosi Törvényszék ítéletének további rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla – a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen – helyes indokainál fogva mind a két vádlott tekintetében helybenhagyta. A fellebbviteli bíróság végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2021. október 13. napján

dr. Ruzsás Róbert s.k.

a tanács elnöke

dr. Szabó Éva s.k.

dr. Mészáros László s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 29.B.69/2021/59. számú ítélete Terhelt²² XXII. r. és Terhelt²⁷ XXVII. r. vádlottak tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.180/2021/7. számú végzése folytán 2021. október 13. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2021. október 13.

dr. Ruzsás Róbert s.k.

a tanács elnöke